

نگاه هفته

صادرات گاز ایران به عراق

رضا محمدیاری، پڑوهشگر اقتصادی

● قیمت نفت در هفته گذشته به روند نزولی خود ادامه داد و به کمترین میزان در هفت ماه گذشته رسید؛ به‌طوری‌که شاخص برنت و وست‌تگزاس به ترتیب سطوح ۴۵ و ۴۲ دلار را در این هفته تجربه کردند.
بیزن زنگنه دلیل اصلی این افت قیمت را افزایش درخور توجه تولید آمریکا عنوان می‌کند و معتقد است تولید اوپک‌ها باید بیش از این کاهش یابد.
مازاد عرضه در بازار نفت تا حدی است که حتی ادامه بحران قطر و تغییر ولیعهد در عربستان سعودی نتوانست بر این روند نزولی اثرگذار باشد.

قیمت نفت «برنت دریای شمال» (Brent) در اواخر روز جمعه بیست‌وسوم ژوئن به ۴۵دلارو ۴۴ سنت رسید که نسبت به پایان هفته گذشته، یک‌دلارو ۷۷ سنت افت نشان می‌دهد.
شاخص نفت «وست‌تگزاس اینترمدیت» (WTI) نیز در همین زمان ۴۴دلارو ۶۵ سنت معامله شد که نسبت به مدت مشابه هفته قبل، یک‌دلارو ۷۱ سنت کاهش یافته است.همچنین بنا بر گزارش دبیرخانه اوپک، قیمت سبید نفتی این سازمان (OPEC Reference Bas-Price ket) پنجشنبه بیست‌ودوم ژوئن به ۴۲دلارو ۵۸ سنت رسید که نسبت به روز مشابه هفته قبل، سه‌دلارو ۴۳ سنت کاهش یافته است.

درحالی‌که قیمت نفت به سطح ۴۴ دلار رسیده و سبید نفتی اوپک تا سطح ۴۲ دلار کاهش یافته‌است، اعضای اوپک از احتمال کاهش مجدد تولید خبر می‌دهند.
به گزارش خبرگزاری بلومبرگ به نقل از فارس، هنوز مدت زیادی از تمدید ۹ماهه طرح کاهش تولید نمی‌گذرد که قیمت نفت روی مرز نزولی قرار گرفته است. بنا به گفته وزیر نفت ایران، رشد ۹۰۰ هزار بشکه‌ای تولید نفت آمریکا دلیل اصلی این موضوع است و اواین‌رو اعضای اوپک قصد دارند بیش از مقدار توافق‌شده عرضه نفت خود را کاهش دهند.
گفتنی است آمار رسمی حکایت از پایبندی ۱۰۶ درصدی اعضا به توافق در ماه گذشته میلادی دارد. البته بنا به گفته وزیر انرژی روسیه، این کشور برنامه‌ای برای مذاکرات مجدد با اوپک‌ها ندارد.

فرانسیوی تابستان سال جاری کار توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی را آغاز خواهد کرد.

ادامه در صفحه ۵

نگاه

بویینگ ۱۰ هواپیمای جدید برای ایران می‌سازد

● ایسنا: تنها یک روز پس از نهایی‌شدن فروش ۷۳ فروند هواپیمای مسافرتی جدید از سوی ایرباس به ایران‌ای‌های ایرانی، یکی از شرکت‌های ایرانی خبر از نهایی‌شدن توافق خود با بویینگ برای خرید هواپیماهای جدید داد.
قشم‌ایر اعلام کرده این ۱۰ فروند هواپیمای از خانواده MAX۷۳۷ خواهد بود و در کنار آن مذاکراتی برای واردکردن تعدادی بویینگ با سن کم نیز آغاز شده است که شرایط قطعی آن، در آینده مشخص خواهد شد.

● بسیاری از کارشناس‌ها وقتی کارنامه اقتصادی دولت یازدهم را بررسی می‌کنند، می‌گویند که هنوز مشکلات زیادی باقی مانده است.
نظر شما به‌عنوان کارشناس اقتصادی چیست؟

بله! مشکلات زیادی باقی است، اما بالاخره باید ببینیم نمره قبولی در این کارنامه ثبت می‌شود یا نه که البته نیاز به بررسی زیادی دارد.
ازجمله اینکه باید ببینیم دولت قبلی چه کارنامه‌ای از خود به جا گذاشت و این دولت چه تحویل گرفت و چه تحویل نگرفت.
عملکرد دولت دهم حتی در رابطه با شاخص عدالت اقتصادی که خیلی سنگ آن را به سینه می‌زد هم مناسب نیست.
در آن دولت، فساد اقتصادی که از مهم‌ترین مؤلفه‌های شاخص مزبور است، به قله رفیع تباهی رسید، طوری که فلاتک از سر روی اقتصاد بارید.
در رابطه با شاخص رشد، رشد منفی تولید ناخالص داخلی، اقتصاد ملی را در یک سال پایانی دولت دهم، حدود هفت درصد کوچک کرد که اگر هزینه فرصت (نبود رشد مثبت که البته باید تجربه می‌شد) را هم در نظر بگیریم، باید بگوییم اقتصاد مظلوم کشور، فقط در یک سال بین ۱۰ تا ۱۵ درصد آب رفت.

ساخtar اقتصادی که شیرشترپلنگ است، مشکل حتی به مراتب بزرگ‌تری است.
شقه‌ای از اقتصاد ما دولتی، قسمتی خصوصی، کمی تا قسمتی «خصوصی» یا همان شبه‌دولتی و بخشی هم حاکمیتی است که به معنی واقعی کلمه، فرادولتی است.
این چندفرمانه‌بودن، هدایت یکپارچه اقتصاد را با اخلال مواجه می‌کند و دولت را به این دلیل یا توجیه که تمامیت اقتصاد را تحت مدیریت یا نظارت ندارد، از پاسخ‌گویی به تمام معنا باز می‌دارد.

موضوع مهم دیگری که نباید مغفول بماند، مقطع زمانی است که دولت یازدهم شروع به کار کرد.
در آن زمان، شمشیر داموکلس هفت قطعه‌نامه فصل‌هفتمی بالای سر کشور قرار گرفته بود و تحریم‌های موضوع آن، داشت کشور را عملاً فلج می‌کرد.

● از نهادهای فرادولتی گفتید. آیا با آمار ورقام می‌توان نشان داد که فعالیت‌های این نهاده‌ا تا چه میزان در باقی‌ماندن مشکلات نقش داشته است؟

رقم دقیقی را نمی‌توان گفت. اما آنچه مسلم است این است که بخش درخورتوجهی از فعالیت‌های اقتصادی از سوی این نهاده‌ا انجام می‌شود.
اینها به نوعی خودمختارند. جزیره‌ای عمل می‌کنند و به آن صورت به دولت هم پاسخ‌گو نیستند.

● به چه طریق می‌توان فعالیت‌های اقتصادی این نهاده‌های فرادولتی را رصد کرد تا بتوان به میزان این فعالیت‌ها و سهم آنها در اقتصاد کلان پی برد؟

اینکه دولت بخواهد به میزان فعالیت‌های اقتصادی بنگاه‌های اقتصادی و غیراقتصادی فرادولتی یا غیردولتی، اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی پی ببرد، غیرممکن نیست.
بالاخره دولت حداقل مسئول حسابداری ملی است که در درجه نخست ایجاب می‌کند آمار همه فعالیت‌های اقتصادی کشور را آن هم به تفکیک موضوع و بخش اقتصادی و همراه با اجرای ترکیبی هر کدام بداند.
مضافاً، دولت مسئول اعمال و اجرای انواع سیاست‌های اقتصادی اعم از سیاست پولی و مالی است و مقام ناظر بازار سرمایه و بازار پول و از همه مهم‌تر، ناشر پول است.
در همه کشورهای جهان با هر نظام اقتصادی، هیچ شخص و نهاده‌ی به جز دولت در این مقولات و موضوعات پاسخ‌گو نیست.
منتها در کشور ما دولت در حالی شش‌دانگ پاسخ‌گوست که

اقتصاد

نظربلند در گفت‌وگو با شرق «به زامداری» یا «دولت به‌علاوه» را تشریح کرد

روحانی مانع «هزار فامیلی» شود

دیوان‌سالاری پیرو فرتوت باشنه آشیل دولت است

سید مسعود آریانپور، وزیر اقتصاد

سیدمسعود آریانپورست

در ایران همیشه از تقابل چپیش یک کابینه کارآمد با ساختار قدرت سخن به میان می‌آید: آیا کابینه دوازدهم هم با این مشکل روبه‌روست؟ غلامرضا نظربلند، اقتصاددان و سیاست‌مدار نام‌آشنای کشور دراین‌باره می‌گوید: «در کشورمان طوری است که در مواردی دست رئیس‌جمهور در انتخاب وزرایش بسته می‌شود و به آن صورت، کاری هم به مجلس ندارد».
این تنها مشکل کابینه دولت دوازدهم نیست. گویا رق‌بای اقتصادی نیز ذیل لای ا‌هالی قدرت، قرار نیست به دولت پاسخی بدهند تا اهم مشکلات دولت دوازدهم، دوگانه شود.
کلام نظربلند دراین‌باره این‌گونه است: «بخش درخور توجهی از فعالیت‌های اقتصادی به وسیله برخی نهادهای خارج از دولت انجام می‌گیرد. اینها به نوعی خودمختارند، جزیره‌ای عمل می‌کنند و به دولت هم پاسخ‌گو نیستند».
حال باید پرسید عوارض این برخورد‌ها با دولت چه می‌تواند باشد؟ چه مشکلاتی از این طریق کریبان‌گیر جامعه می‌شود؟
سفری اسبق ایران در سریلانکا معتقد است: «این چندفرمانه‌بودن، هدایت یکپارچه اقتصاد را با اخلال مواجه می‌کند و دولت را به این دلیل یا توجیه که تمامیت اقتصاد را تحت مدیریت یا نظارت ندارد، از پاسخ‌گویی به تمام معنا باز می‌دارد».
حال برای این دولت رانده‌شده از حق مسلم خود، فقط یک تکیه‌گاه می‌ماند: «مردم».
آیا دولت دوازدهم از این تکیه‌گاه اسفاده خواهد کرد؟ فرجام کابینه دوازدهم چگونه خواهد بود؟ چه سرنوشتی منظر مسیرا اقتصادی کشور است؟ پاسخ این سوالات و تحلیل آینده سیاسی –اقتصادی ایران را در این مصاحبه دنبال کنید.

دولتی جز در یکی، دو مورد، گزارش نشده است. شواهد نشان از آن دارند که دارد جلوی شلختگی و بی‌حساب‌و‌کتاب گذاشتن بعضی از عملیات مالی دولت و ثبت و ضبط نکردن آنها گرفته می‌شود. وصول مالیات‌ها بهتر شده، هرچند هنوز فرار مالیاتی و مشکلات وصول، کاهش چشمگیری نیافته است. اقداماتی در زمینه شفاف‌سازی صورت گرفته و در زمینه تأمین مالی پروژه‌ها، نوآوری شده که نوسازی ناوگان هوایی از آن جمله است. اینها نمرات قبولی کارنامه دولت روحانی است. اما این دولت در زمینه مبارزه با فساد مالی، رانت‌خواری، ایجاد اشتغال و خارج‌کردن کامل اقتصاد از رکود توفیق چندانی نداشته است. به گمانم در مجموع، معدل نمرات حتی یکی از اعضای این دولت اندک ضعیفی در پایبندی به آن پیام‌ها نشان دهد، موجب تضعیف کلیت دولت می‌شود؛ به‌ویژه آنکه می‌دانیم همه اعضای کابینه مسئولیت مشترک دارند.

● برای دولت دوازدهم رسالت‌ها و مسئولیت‌هایی را مشخص و تبیین کردید که به حوزه مدیریت عمومی بازمی‌گردد؛ این شاخه مدیریت در ایران چه جایگاهی دارد؟

دستگاه دیوان‌سالاری یا بوروکراسی ما که بستر اعمال و اجرای مدیریت عمومی است، پیر و فرتوت بوده و طبعاً نمی‌تواند خود را با تحولات جاری تطبیق دهد. افزضا پاشنه‌آشیل دولت، همین سازمان اداری و دیوان‌سالاری ناکارآمد خود است. بعضی از کشورهایی که با ما مرادوات تجاری عمده دارند، گفته‌اند دستگاه دیوانی ایران کشش لازم را برای همراهی با تحولات ناظر به دادوستد و فعالیت‌های اقتصادی بین‌المللی روز، ندارد.
پرواضح است تا وقتی که دولت فاقد زیرساخت‌های دیوانی و اداری مدرن باشد، نمی‌تواند روش‌ها و شیوه‌های دولت مدرن را که سر از «به زامداری» درمی‌آورد، به‌کار گیرد و در، روی همان پاشنه روش‌های سنتی و از رده خارج‌شده بوروکراتیک می‌چرخد. دولت باید با درانداختن طرحی نو، بسترهای مدیریت اداری نوین و مدیریت عمومی را فراهم کند و بنای جدید دیوانی خود را روی آن نه‌د و عیده و غُده خود را در این بنای نوساخته بچیند. به گمانم بخش درخور توجهی از ناکارآمدی دولت، به دستگاه دیوانی موجود برمی‌گردد.
نیاز فوری و فو‌تی دولت این است که بیش از پیش خود را به مدیریت دانش‌بنیان و ابزار و فناوری‌های پیشرفته دولت مدرن تجهیز کند و با دستمایه قراردادن آنها در حل مسائل پیچیده دنیای داتما در حال صیورت امروزی، کارکرد و عملکرد خود را به‌طور شفاف، در معرض نقد و نظر همگان قرار دهد و در رابطه‌ای تعاملی و رفت‌وبرگشتی، با مانند پاکستان، ترکیه و مصر سایقه‌ای دیرینه دارد.
شیرین‌بودن تجارت یکی از عوامل ورود به این عرصه است. تجارت، پول، ثروت، مسافرت خارجی و رانت با خود همراه دارد؛ قدرت هم می‌آورد. دولت‌ها وظیفه دارند نیازهای مشروع و متعارف نظامی خود را به بهترین نحو ممکن رفع کنند و برای این مرزداران حافظ امنیت کشور، زندگی شرافتمندانه‌ای را همراه با رفاه فراهم کنند.
به علاوه، دولت‌ها باید به قدری بودجه در اختیار دستگاه‌های نظامی قرار دهند که آنها برای مقابله با دشمن خدا و خود، مهیا باشند. امنیت، کالایی عمومی است، قیمت دارد و همه مشتری آن هستند؛ بدیهی و طبیعی است که باید قیمت آن را هم تمام و کمال پرداخت.

● عده‌ای می‌گویند مخاطب ایشان بخش نظامی هم هست. نظر شما چیست؟

مسئله فراتر از اینهاست. بنیاد جانبازان مگر نظامی است؟ مگر ستاد اجرایی فرمان امام که گفته می‌شود ثروتی در حدود صد میلیارد دلار دارد، نظامی است؟

● همیشه از حضور ارگان‌های نظامی در فعالیت‌های اقتصادی سخن به میان آمده و نقد هم شده است؛ چه اجباری است که نظامیان به فعالیت‌های اقتصادی کشیده شوند؟ کدام نیاز آنها را به این سمت کشانده است؟

این مسئله نیازمند آسیب‌شناسی است. متأسفانه چنین ورودی به عرصه اقتصاد، در کشورهای هم‌جوار و هم‌منطقه ما مانند پاکستان، ترکیه و مصر سایقه‌ای دیرینه دارد.
شیرین‌بودن تجارت یکی از عوامل ورود به این عرصه است. تجارت، پول، ثروت، مسافرت خارجی و رانت با خود همراه دارد؛ قدرت هم می‌آورد. دولت‌ها وظیفه دارند نیازهای مشروع و متعارف نظامی خود را به بهترین نحو ممکن رفع کنند و برای این مرزداران حافظ امنیت کشور، زندگی شرافتمندانه‌ای را همراه با رفاه فراهم کنند.
به علاوه، دولت‌ها باید به قدری بودجه در اختیار دستگاه‌های نظامی قرار دهند که آنها برای مقابله با دشمن خدا و خود، مهیا باشند. امنیت، کالایی عمومی است، قیمت دارد و همه مشتری آن هستند؛ بدیهی و طبیعی است که باید قیمت آن را هم تمام و کمال پرداخت.

● در کنار مشکلاتی که شما طرح کردید، عده‌ای

گزارش

سیستم بانکی در خطر استفاده تروریست‌ها

فشار آمریکا ولابی عربی

علیه ایران در FATF

● شرق: اجلاس گروه ویژه اقدام مالی (FATF) در اسپانیا با ص‌ف‌بندی موافقان و مخالفان ایران برگزار شد، برخی با تشکیل گروه‌های ضد ایرانی، تلاش کردند که اقدامات مقابله‌ای جدیدی علیه بانک‌های ایرانی به راه بیندازند و برخی در تلاش برای جلب موافقت در‌باره تغییرات بانکی در ایران.
حالا گرچه دولت آمریکا و برخی کشورهای عربی لابی گسترده‌ای علیه ایران برای وضع اقدامات مقابله‌ای از‌سوی FATF به راه انداخته‌اند اما منابع آگاه خبر می‌دهند که تلاش آنها بی‌نتیجه مانده است.

یک منبع آگاه از روند مذاکرات ایران با گروه ویژه اقدام مالی به ایسنا گفته است: در جریان اجلاس سالانه گروه ویژه اقدام مالی FATF در اسپانیا، دولت ترامپ راینی‌های گسترده‌ای با حمایت برخی کشورهای عربی منطقه برای وضع مجدد اقدامات مقابله‌ای از طریق گروه ویژه اقدام مالی FATF علیه ایران به راه انداخته است.
ایک مخالف شروع فرایند عادی‌سازی وضعیت تعاملات بانکی کشور بودند ولی توفیقی حاصل نکردند. او همچنین بیان کرد: جمهوری اسلامی ایران، فعالیت‌هایی برای اجرای قوانین داخلی خود و در تعامل با این نهاد آغاز کرده است که در نهایت منجر به ارتقای وضعیت کشورمان در رده‌بندی این نهاد خواهد شد.

او همچنین گفت: اکنون عناصر تندرو دولت آمریکا با مدیریت کاخ سفید سعی دارند که اقدامات مقابله‌ای را مجدداً وضع کنند. ولی اخبار واصله از جلسات حاکی است که طیف وسیعی از کشورها به جز آمریکا و معدود کشورهای عربی منطقه به رهبری عربستان از پیشرفت‌ها و وضعیت ایران در زمینه مقابله با پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم داعش ابراز رضایت کرده و به‌هیچ‌وجه حاضر به قبول خواسته آمریکا نیستند.
به‌همین‌دلیل نمایندگان دولت آمریکا و چند دولت دیگر به‌شدت از این وضعیت ناراضی هستند. ولی بااین‌حال شواهد نشان می‌دهد که تلاش آنها کم‌ا‌کان بدون نتیجه بوده است.

او همچنین با اشاره به مطلب مندرج در روزنامه وال‌استریت ژورنال اظهار کرد: در این روزنامه در مطلبی به قلم دو نفر از مسئولان کمین اتحاد علیه ایران هسته‌ای، خواستار اقدام هماهنگ جامعه جهانی برای برقراری مجدد اقدامات مقابله‌ای FATF شده بود.
نمایندگان کشورهای حاضر در این نشست ضمن ابراز تعجب از چنین لابی گسترده‌ای از سوی آمریکا، برخی کشورهای عربی و رژیم صهیونیستی، برای بازگرداندن ایران به لیست سیاه گذشته اعتراف کرده‌اند که چنین همه‌ای پیش از این علیه هیچ کشوری در FATF صورت نگرفته است.

به دنبال تحریم‌های بانکی ایران در هشت سال گذشته و قطع شریان‌های حیاتی تبادل بانکی و مالی با دنیا، از اسفند ۹۶، ایران در لیست کشورهای قرار گرفت که تبادل مالی با آنها خطر پول‌شویی یا تأمین منابع مالی تروریسم را دارد. قرارگرفتن در این لیست بعد از برجام و دستیابی به توافق هسته‌ای بیش از قبل خودنمایی می‌کرد.
در حالی‌که کشورهایی قصد داشتند با ایران وارد تعامل تجاری شوند، خطر و نگرانی از مبادله پول با کشوری در معرض خطر پول‌شویی، آنها را با تردید مواجه می‌کرد. از همین‌رو سیستم بانکی کشور، هماهنگ‌شدن با توصیه‌های FATF را در دستور کار قرار داد.

توصیه‌هایی که شماره آن به ۴۰ می‌رسید

درحالی‌که برخی واکنش‌های تند و عوامانه به پیوستن ایران به این گروه مالی بین‌المللی مطرح شد، برخی منابع مطلع می‌گویند که بسیاری از توصیه‌های مطرح‌شده برای سیستم بانکی کشور ضروری است. برخی کارشناسان نیز، به‌ر‌نزدن سیستم بانکی در سال‌های اخیر و کارکردن با سیستم کاهل سال‌های پیش از اقدامات مرتبط با پول‌شویی را عوامل این ناهماهنگی می‌دانند.
حتی برخی کارگروه‌ها از نهادهای امنیتی و انتظامی مرتبط نیز معتقدند این توصیه‌ها برای سیستم بانکی کشور مفید است.
یک مقام آ‌رای می‌گوید که گروه‌های تروریستی و سلفی به‌راحتی می‌توانند از منافع موجود در سیستم بانکی استفاده کرده و به نقل و انتقال پول دست بزنند.
درحالی‌که نیروهای ایران در کشورهای منطقه در حال نبرد با تروریسم هستند، نفوذ در برخی کارمندان محلی سیستم بانکی در مرزها و مناطق محروم نیز این ماجرا را پیچیده‌تر می‌کند.
یک مقام مطلع می‌گوید هنوز سیستم بانکی موفق نشده بیش از چند مورد از توصیه‌های این گروه را اجرائی کند.
درحالی‌که عمل به این توصیه‌ها نیاز غیرقابل کتمان سیستم بانکی ماست و شاید فقط چند توصیه آن، نیازمند مذاکره و تغییر باشد.

به دولت ا‌یراد می‌گیرند که بخش‌های مختلف دولت، هم‌جهت با هم عمل نکنند و به‌ویژه در حیطه فعالیت‌های اقتصادی، گاه برخلاف هم عمل می‌کردند.
دراین‌باره چه می‌گویید؟

وجود سلیقه‌های مختلف در دولت مثل هر جای دیگر، امری طبیعی است؛ اما اگر بیش از اختلاف سلیقه باشد و به ناسازگاری بین دستگاه‌ها بگشد، چیز خوبی نیست. البته بعضی اختلافات، مثلاً بین وزیر اقتصاد و دارایی و رئیس بانک مرکزی، به دلیل رابطه کاری تنگاتنگ و بعضی هم‌پوشانی‌ها، پیش می‌آید؛ به‌شرطی‌که موجب رویارویی آنها و وقفه در کارها نشود.

● علت این تقابل‌ها چیست؟

بیشتر ناشی از گوناگونی شرح وظایف دستگاه‌هاست. هرچند که در مواردی هم اختلافات ممکن است شخصی باشد.
هیئت دولت را می‌شود به یک ارکستر تشبیه کرد؛ هریک از اعضای ارکستر، ساز خود را می‌زند که صدای خاص خود را دارد؛ اما تجمع این صداها، باید هم‌نوا و هماهنگ باشد که این، وظیفه رهبر ارکستر است.
رئیس‌جمهور همان رهبر ارکستر است که در جایگاه خود وظیفه هماهنگی بین اعضای کابینه خود را بر عهده دارد.

● برای کابینه دولت دوازدهم چه ملاک و ویژگی‌هایی برمی‌شمارید؟ آقای روحانی به چه مسائلی باید اولویت دهد تا کابینه‌ای قوی داشته باشد؟

شایسته‌سالاری، نخستین ملاک است. هر وزیر پیشنهادی قبل از هرکس و قبل از هرچیز، باید از خود بپرسد شایسته مقامی که به او پیشنهاد شده، هست یا نه.
به عبارتی، او به خود رای اعتماد می‌دهد یا خیر! هرکس شایسته منصبی که اشغال می‌کند نباشد، غیر از بی‌اعتنایی به کشور و به آحاد ملت هم ظلم کرده است.
ادایا هیئت دولت علاوه بر برخورداری از صفات پسندیده اخلاقی مانند صداقت، شهامت، سلامت، فسادستیزی، ظلم‌ستیزی، عدالت‌خواهی، امانت‌داری، وفاداری و پایبندی به اصول و موازین، منزه‌بودن از رذیله‌های اخلاقی و خصلتی مانند ریاکاری، دروغ‌گویی، کینه‌توزی، تفرعن، تکبر و توهم، باید معتقد و ملتزم به گفت‌مان و سرمشق (پارادایم) حکمرانی خوب (به زامداری) هم باشند.
پاسخ‌گویی و حساب‌دهی، شفافیت و قابل‌پیش‌بینی‌بودن، از الزامات این‌گونه زامداری است.
اعضای کابینه باید به این الزامات تن در دهند.
به علاوه، این دولت چون برآمده از انتخابات ۲۹ اردیبهشت است، باید به طور اخص، پیام رای‌دهندگان را ازویژه گوش کند و اوامر و نواهی آن را نصب‌العین قرار دهد.
انتخابات اخیر، پیام‌های سلبی و ایجابی خاص خود را داشت و اگر حتی یکی از اعضای این دولت اندک ضعیفی در پایبندی به آن پیام‌ها نشان دهد، موجب تضعیف کلیت دولت می‌شود؛ به‌ویژه آنکه می‌دانیم همه اعضای کابینه مسئولیت مشترک دارند.

● برای دولت دوازدهم رسالت‌ها و مسئولیت‌هایی را مشخص و تبیین کردید که به حوزه مدیریت عمومی بازمی‌گردد؛ این شاخه مدیریت در ایران چه جایگاهی دارد؟

دستگاه دیوان‌سالاری یا بوروکراسی ما که بستر اعمال و اجرای مدیریت عمومی است، پیر و فرتوت بوده و طبعاً نمی‌تواند خود را با تحولات جاری تطبیق دهد. افزضا پاشنه‌آشیل دولت، همین سازمان اداری و دیوان‌سالاری ناکارآمد خود است. بعضی از کشورهایی که با ما مرادوات تجاری عمده دارند، گفته‌اند دستگاه دیوانی ایران کشش لازم را برای همراهی با تحولات ناظر به دادوستد و فعالیت‌های اقتصادی بین‌المللی روز، ندارد.
پرواضح است تا وقتی که دولت فاقد زیرساخت‌های دیوانی و اداری مدرن باشد، نمی‌تواند روش‌ها و شیوه‌های دولت مدرن را که سر از «به زامداری» درمی‌آورد، به‌کار گیرد و در، روی همان پاشنه روش‌های سنتی و از رده خارج‌شده بوروکراتیک می‌چرخد. دولت باید با درانداختن طرحی نو، بسترهای مدیریت اداری نوین و مدیریت عمومی را فراهم کند و بنای جدید دیوانی خود را روی آن نه‌د و عیده و غُده خود را در این بنای نوساخته بچیند. به گمانم بخش درخور توجهی از ناکارآمدی دولت، به دستگاه دیوانی موجود برمی‌گردد.
نیاز فوری و فو‌تی دولت این است که بیش از پیش خود را به مدیریت دانش‌بنیان و ابزار و فناوری‌های پیشرفته دولت مدرن تجهیز کند و با دستمایه قراردادن آنها در حل مسائل پیچیده دنیای داتما در حال صیورت امروزی، کارکرد و عملکرد خود را به‌طور شفاف، در معرض نقد و نظر همگان قرار دهد و در رابطه‌ای تعاملی و رفت‌وبرگشتی، با مانند پاکستان، ترکیه و مصر همت گمارد.
اگر دولت به این‌گونه خود را بازتعریف کند و «جعبه ابزار» مورد نیاز را تدارک ببیند، می‌تواند به وظایف و مأموریت ذاتی خود جامه عمل بپوشاند

● از دولت مدرن و مأموریت ذاتی آن سخن گفتید؛ از ویژگی‌های این دولت بگویید.

دولت مدرن یا همان «به زامدار» یا به عبارت دیگر «دولت به‌علاوه»، دولتی است سه‌پایه؛ دولت، بخش خصوصی و جامعه مدنی. «دولت به‌علاوه»، سرآمد دولت کارآمد است.
در تاریخ کم نبوده‌اند دولت‌های کارآمدی که بارشان به منزل مقصود نرسیده است...

ادامه در صفحه ۱۵